

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 75 (14 augustus 2021) – www.roerkerken.nl

inleiding (Maria ten Hemelopneming)

Hoewel we over het hoogtepunt van de zomer heen zijn (21 juni), is het feest van Maria ten Hemelopneming (15 augustus) toch (ook) zo iets als een zomers hoogtepunt. Het afsterven van Maria is ons niet overgeleverd in de Bijbel, maar via mondelinge traditie en de zogeheten apocriefe evangeliën. Dat zijn vrome verhalen die vanuit de volksoverlevering zijn ontstaan en doorgegeven, vaak aangevuld met wonderlijke gebeurtenissen die het geloof van de christenen uit de eerste eeuwen moesten voeden en bevestigen. De oudste geschriften die over Maria's heengaan vertellen, plaatst men tegenwoordig ergens in de 4e of 5e eeuw. Dat is de tijd waarin theologen bijzonder nadachten over de vraag hoe men op de juiste wijze over Jezus' persoon moest spreken: was Hij God of mens? Het concilie van Nicea (325) bepaalde dat Hij God én mens was: volledig God én volledig mens. Aldus concludeerde men dat Maria dan ook de eretitel toekwam: 'Moeder van God' ('Theo-tokos' in het Grieks, de God-barende). Dat werd vastgelegd op het concilie van Efese in 431. Men vermoedt dat de legende van Maria's sterfbed en ten Hemelopneming in de tijd van die discussies zijn beslag heeft gekregen: dus ergens tussen halverwege de 4^e en de 5^e eeuw. Dat neemt niet weg dat de Tenemelopneming van Maria inmiddels (sinds 1950) een dogma is: *"de onbevleete Maagd, gevrijwaard van iedere smet van de erfzonde, (is) na het voltooien van haar aardse levensloop, met lichaam en ziel in de hemelse heerlijkheid opgenomen en door de Heer verheven tot koningin van het heelal om zo gelijkvormiger te worden aan haar Zoon, de Heer der heren en de overwinnaar op zonde en dood"* LG 59). De Tenhemelopneming van de heilige Maagd is een bijzondere deelname aan de verrijzenis van haar zoon en een voortuitlopen op de verrijzenis van de anderen christenen (KKK 966). Met dit feest is al eeuwenlang de mooie traditie van de kruidenwijding ('Kroetwien' of 'Kroetwusj') verbonden: de zegening van bundeltjes met 7 (!) kruiden (de samenstelling kan per streek wisselen), die vervolgens thuis op een droge plaats worden opgehangen ter bescherming bij en tegen noodweer.

(samen) zingen in de kerk (vervolg)

Langzaam maar zeker beginnen onze (kerk-)koren de draad weer op te pakken. Nadat de koorleden van Melick op maandagmiddag 5 juli j.l. voor het eerst sinds lange tijd weer eens bij elkaar waren geweest, stond op maandagavond 9 augustus j.l. weer een heuse repetitie op het programma. In Vlodrop was er op 12 juli j.l. zo'n eerste bijeenkomst, waarop werd afgesproken dat men begin september weer wekelijkse zou gaan repeteren, de eerste week met de dames, de tweede week met de heren. Daar zal er vanaf 11 september ook weer wekelijks een gezongen mis zijn. Voorlopig hoopt men daar deze 'structuur aan te houden, in de hoop dat de Coronamaatregelen geen roet (meer) in het eten gooien. Afhankelijk daarvan zal ook bekeken worden of na verloop van tijd weer eens gezamenlijk (gemengd) gezongen kan worden. In Herkenbosch hoopt het koor op donderdagavond 26 augustus de draad weer op te pakken. In Montfort functioneert momenteel het 'vakantie-programma', dat wil zeggen dat de kerkzangers die (toevallig?) toch in de kerk zijn, samen de Mis opluisteren. In Posterholt hield het Matthiaskoor op 15 juli j.l. haar jaarvergadering. Daar hangt de vlag er minder rooskleurig bij, omdat inmiddels zoveel leden hebben afgehaakt dat samen zingen resp. de Mis opluisteren niet meer verantwoord is. Desalniettemin hoopt het koor eind

oktober nog haar 50-jarig bestaan te kunnen vieren. In St. Odiliënberg hebben de leden van het St. Otgeruskoor vorig jaar zomer al te kennen gegeven niet meer verder te gaan. Omdat er vorig jaar geen gelegenheid (meer) was om daar bij stil te staan (zie Nieuwsbrief nr. 36), heeft men de schade ingehaald met een afscheidsetentje op donderdagavond 29 juli j.l. en een 'tuinfeestje' na de hoogmis op zondag 15 augustus a.s. Koorzang is momenteel dus mogelijk, zij het met de nodige restricties. En eigenlijk zou ook samenzang weer mogelijk kunnen zijn, ware het niet dat onze bisschoppen daar blijkbaar nog altijd voor terugschrikken. Ondertussen (sinds de versoepelingen die op 26 juni j.l. ingingen) zingen onze protestantse broeders en zusters er weer lustig op los. Nou ja, 'lustig' ... afhankelijk van de grootte en hoogte van de kerk en de ventilatie geldt in deze toch de nodige terughoudendheid en wordt zelf aanbevolen het enthousiasme om samen te zingen te temperen (*"de eigen situatie ten aanzien van omvang en hoogte van de kerkruimte en de ventilatie kan reden zijn om minder samenzang in te voeren en/of te benadrukken dat het gezamenlijk zingen ingetogen blijft"*). De beperkingen die de Coronacrisis ons wat dat betreft heeft opgelegd, hebben ons inmiddels wel duidelijk gemaakt wat (samen) zingen in de kerk eigenlijk met kerkgangers doet en voor kerkgangers betekent. Zo lezen we op de site van de Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt (GKV): *"Zingen in de kerkdienst: is actieve deelname door de kerkgangers; is communicatie (met elkaar, met God); geeft vormt aan onderdelen van de liturgie (zoals een gezongen geloofsbelijdenis), creëert verbinding (met elkaar, met God); is een lichamelijke activiteit (je bent de 'speler' en tegelijk ook het instrument- zingen betekent 'adem', adem betekent 'leven – en als het wegvalt – 'dood); is uitzingen én inzingen; gaat van uitbundige blijdschap tot diep verdriet; van lofprijzing tot woede, etc, etc.; kan je meenemen naar iets wat groter is dan jijzelf, dan jullie samen; is liturgisch handelen"*. En ook al kun je en mag je in de kerk niet (mee-)zingen, dan nog zien onze protestantse broeders en zusters nog alternatieven: *"(1) Zing thuis! Onder de douche, tijdens de afwas, bij het koken. Maar vooral ook rond de maaltijd. En zing in de ochtend een morgenlied en een avondlied voor het slapengaan. Juist nu er in kerkdiensten niet gezongen kan worden is het belangrijk om het lied niet helemaal te laten verstommen. God troont op de lofzangen van Israël – kan het niet in een viering dán daarbuiten, naar de mogelijkheden en omstandigheden. (En die 'lofzangen' zijn echt niet gelijk aan uitbundige samenzang van velen!); (2) Zing buiten, tijdens je fietstocht/wandeling (maar niet in de directe omgeving van anderen)".* Maar het is en blijft anders; het is goed je af te vragen wat al dan niet samen zingen in de kerk (al dan niet in koorverband) met je doet en/of voor je betekent. *"Een kerkdienst zonder (gemeente)zang, of met slechts een klein beetje, is behelpen. Het is goed om daar oog voor te hebben, blijvend! Want de kerkdienst verandert. Letterlijk, natuurlijk. Maar het is vooral ook de beleving die getroffen wordt. Hoe en wat, dat hangt af van dat wat je gewend was. Dat kan ook per persoon verschillen. Hoe het ook is, de neiging bestaat om te gaan compenseren. Dat zou jammer zijn! Heb er oog voor wat dit met jou, met de gemeente doet. Heb ook oog voor dat wat het met de kerkdienst doet. Brengt het iets anders in beeld? Minder expressie, meer verstillings? Minder klanken, meer woorden? Iets anders? Een kerkdienst met bescheiden gemeentezang, zacht en ingetogen, is niet behelpen (al kun je dat wel zo ervaren). Vraag je af: brengt het iets anders in beeld? Ingetogenheid, verstillings, een lied 'bij je binnen laten komen' in plaats van het 'uitzingen'?"*.

personalia

Op vrijdagmorgen 6 augustus j.l. deden we vanuit de St. Andreaskerk van Melick **Maria Adriana (Riet) van den Berg-van Uden (1933-2021)** uitgeleide. Geboren en getogen in het

Brabantse Berlicum, maakte ze in haar jonge jaren de oorlog mee, en maakte ze mee dat haar ouderlijk huis bezet werd en het gezin noodgedwongen zes weken elders moest verblijven. Vanaf haar 17^e was ze als poetshulp en kindermeisje in dienst bij burgemeester van der Meer. In die tijd mocht ze zelfs een keertje mee op vakantie. Later werkte ze nog op meerdere andere plaatsen. Na haar huwelijk met de uit het naburige Dinther afkomstige Bert van den Berg stichtten ze in Melick een gezin. Terwijl Bert buitenshuis de kost verdiende zorgde Riet voor de huishouding en opvoeding van de kinderen. Als echt familiemens bezocht ze graag en vaak haar ouders, broers en zussen in Brabant. Haar eerste echte vakantie was meteen ver weg: naar Brazilië. Daar hebben Riet en Bert enorm van genoten. Ze was een lieve moeder voor haar kinderen en een geweldige oma voor haar kleinkinderen. Kaarten was haar favoriete bezigheid. Vooral in rikken was ze bijzonder behendig; met bridgen heeft ze samen met Bert veel prijzen gewonnen. Samen beleefden ze vele leuke weekendjes; een combinatie van lekker eten, kaarten, wandelen en fietsen was bij haar favoriet. Jarenlang was Riet in Melick ook als vrijwilligster actief, niet alleen bij tafeltje-dek-je, maar ook in en voor onze parochie. Haar man Bert was al langer kerkelijk actief, als collectant, kerkmeester, koster en begrafenisacoliet. Aan haar mooie en actieve leven kwam een einde toen een hersenbloeding haar afhankelijk maakte van de zorg van anderen. Haar man Bert was echter een toegewijd mantelzorger voor haar, totdat hij zelf eind 2016 met een ernstige ziekte werd geconfronteerd en hij niet alleen zijn eigen leven, maar ook de zorg voor zijn vrouw noodgedwongen los moest laten. Het verlies van haar man en maatje Bert heeft er behoorlijk bij Riet ingehakt. Eind 2018 dachten we al eens dat haar tijd van gaan gekomen was. Ze krabbelde echter weer op, tot het onlangs toch duidelijk werd dat het nu echt zover was. Op vrijdag 30 juli j.l. ging ze van ons heen. Dat was in zorgcentrum Bergh waarin ze de laatste jaren van haar leven verbleef. Na de uitvaartmis, opgeluisterd door Harry Joosten, volgde in besloten kring in Roermond de crematie.

Op zaterdagmorgen 7 augustus j.l. was er in de basiliek van St. Odiliënberg de uitvaartdienst voor **Peter Jozef (Piet) Geurts (1928-2021)**. Geboren in Grubbenvorst, maar opgegroeid in Blerick in een gezin met vijf kinderen, zou hij ook het grootste gedeelte van zijn leven in Blerick wonen. Hij had een fijne jeugd, totdat de oorlog uitbrak, die zoals voor velen van zijn leeftijd diepe sporen in zijn leven naliet. Hij vertelde er regelmatig over, zeker over het vroegtijdig verlies van zijn vader: dat deze in de schuur een fiets aan het repareren was, bommen hoorde, de schuurdeur opende en door een granaatscherf geraakt werd. Ondanks deze traumatische ervaring zou Piet zijn bijzonder gevoel voor humor nooit kwijtraken: hij zat vol grapjes. Ook al was hij een bescheiden man, zijn bijzonder gevoel voor humor kon hem wel eens overhalen in de spotlights te gaan staan. Na de oorlog probeerde het gezin zo goed en kwaad als het ging de draad van het leven weer op te pakken. Hij hield wel van een feestje en zo ging hij met de fiets naar de kermis in Horst waar hij Mia Renkens ontmoette met wie hij trouwde en vier kinderen kreeg; een dochter (Helga) en drie zonen (John, Marcel en Charles). Na veertien jaar huwelijk volgde er een echtscheiding. Later ontmoette hij tijdens het dansen (want dat was zijn passie) Annie met wie hij 35 jaar lang gelukkig was. De liefde voor Annie bracht hem naar Melick. Van daar verhuisden ze zes jaar geleden samen naar een aanleuningswoning in St. Odiliënberg. Zijn toenemende dementie was er de oorzaak van dat hij begin vorig jaar op Camillus moest worden opgenomen. Daar luidde een Coronabesmetting onlangs het einde van zijn lange en veelbewogen leven in, het einde dat zich op zondagmorgen 1 augustus j.l. aandiende. Na de uitvaartmis in de basiliek, opgeluisterd door Harry Joosten, volgde de begrafenis op natuurbegraafplaats Bergerbos.

Diezelfde zaterdagmorgen namen we vanuit de St. Catharinakerk van Montfort afscheid van **Truus van Pol-Scheepers (1941-2021)**. Geboren en getogen in Montfort, in het huis naast de ouderlijke smederij aan de Zandstraat, in een gezin met zes kinderen, mocht ze na de lagere school naar de huishoudschool en volgde daarna een coupeuse-opleiding. Kleren maken en vermaken heeft ze dan ook lang gedaan; de naaimachine stond dan ook haar leven lang altijd op tafel. Daarnaast werkte ze thuis ook in mee in de winkel en in het café. Sinds haar jonge jaren was ze een fervent handbalster en maakte ze deel uit van de op hoog niveau spelenden vereniging. In het voorjaar van 1967 trouwde ze met Jan van Pol en betrokken ze een eigen (met de hulp van familieleden gebouwde) huis aan de Schoolsingel. Daar werden hun zonen Geert en Ruud geboren. Graag gingen ze met zijn allen op vakantie, eerst in Luxemburg maar later ook wat verder van huis, naar het Sauerland, Zwitserland en Joegoslavië, ja zelfs overzee naar Engeland en Schotland. Hoezeer ze daarvan ook genoot, het liefst was Truus toch gewoon thuis. Graag paste ze later op haar vier kleinkinderen; die hielden haar wel fit; desondanks ging ze op latere leeftijd nog naar gym. Enkele jaren geleden begon haar geheugen haar in de steek te laten en raakte ze steeds meer op de zorg van anderen aangewezen. Dat was er ook de oorzaak van dat ze drie jaar geleden in zorgcentrum Herte werd opgenomen, waar ze ondanks de liefdevolle zorg en aandacht die ze daar mocht ontvangen steeds verder achter uit ging en op het laatst niet meer aanspreekbaar was. Op zondag 1 augustus j.l. werd duidelijk dat ze aan haar laatste loodje toe was; voorzien van het sacrament der zieken is ze op dinsdag 3 augustus j.l. van ons heengegaan. Na de uitvaartmis vond ze haar laatste rustplaats op begraafplaats "De Huysbongerd".

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: *NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl